

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI.

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) WILEŃSKA Nr. 25, m. Nr. 3.

Nr.

Wilno, dnia 15 lipca 1927 roku

78.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

1. "Lietuva" o stosunkach litewsko-polskich i o stosunkach w Polsce. Dział, Str. I 1.

II. ŻYCIĘ GOSPODARCZE.

2. Reforma rolna na Litwie w 1926 r. II, 1.
3. Urzędowy przegląd życia gospodarczego Litwy. " 5.
4. "Lietuvis" o układach ekonomicznych pomiędzy Litwą a Niemcami. " 6.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WĘWNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁ.

5. "Rytas" o dzisiejszej kooperacji litewskiej. III, 1.
6. "Lietuvis" o uchwałach kongresu katolickiego w Kownie. " 3.
7. "Lietuvis" o przejściu krikszczioniów do opozycji. " 3.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

8. "Lietuvos Zinios" o likwidacji skargi kłajpedzkiej. VI, 1.
9. "Lietuvis" o sytuacji w Kłajpedzie. " 2.
10. "Lietuva" o wystawie rolniczo-przemysłowej w Kłajpedzie. " 3.

VII. E M I G R A C J A .

11. Ruch emigracyjny na Litwie. VII, 1.
12. Komunikat urzędowy "Lietuwy" o emigracji do Brazylii. " 2.

X. K R O N I K A , a/Zagraniczna.-

13. Rokowania litewsko-niemieckie. X, 1.
14. Zaprzeczenie przez Eltę pogłoskom o porozumieniu polsko-litewskim. " 1.
15. Kongres zbliżenia litewsko-łotewskiego. " 1.

a/ Kronika wewnętrzna.-

16. Polecenie cenzury nazywania Kowna - Kaunasem. " 1.
17. Podróż Prezydenta Państwa. " 1.
18. Zjazd młodzieży postępowej. " 1.

c/Kronika z zakresu spraw polskich i mniejsz.

		Dział	Str.
19.	Zabezpieczenie cementarza żydowskiego w Pilwiszkach,-	I	1.
20.	Polskie gimnazja specjalne,-	"	1.
d/ Kronika kłajpedzka,-			
21.	Z Kłajpedy,-	"	2.
22.	Ustępstwo Niemiec wobec Litwy,-	"	2.
e/ Kronika gospodarcza,-			
23.	Statystyka tranzytu za kwiecień,-	"	2.
III. ZAGADNIENIA POLITYKI WĘSTREMNIA I SPRAWY SPOŁ.			
1.	II	2.	3.
2.	"	3.	4.
3.	"	4.	5.
VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.			
1.	III	6.	7.
2.	"	7.	8.
3.	"	8.	9.
VII. KRONIKA LITWA.			
1.	VII	11.	12.
2.	"	12.	13.
X. KRONIKA LITWA.			
1.	X	13.	14.
1.	"	14.	15.
1.	"	15.	16.
Kronika wewnętrzna,-			
1.	"	16.	17.
1.	"	17.	18.
1.	"	18.	19.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ,-

"Lietuva" o stosunkach litewsko-polskich i o stosunkach w Polsce.-

"Lietuva" N.154 z 12 lipca r.b. Artykuł p.t. "Uwagi",

Streszczenie:

W ostatnich czasach znów się zaczęły ukazywać pogłoski o rzekomych układach litewsko-polskich. Były nawet wiadomości, jakoby porozumienie już nastąpiło. Warunki porozumienia miały być różnorakie. Według jednych pogłosek Polska miała zwrócić Wilno Litwie, według innych zaś z Wileńszczyzny miał powstać osobny kanton.-

Powszechnie wiadomą jest na Litwie rzeczą, że wszystkie te pogłoski nie miały uzasadnienia. Ciekawem jest jedynie to i w jakim celu pogłoski te rozpoczyna. Podobno jednym ze źródeł wzmiankowanych pogłosek jest Moskwa. Trudno jednak orzec w jakim celu Moskwie pogłoski te są potrzebne. Zgadza się bowiem, że Moskwa sama w pogłoski te ufa, co przemawiałoby za tem, że w kuźnica tych nie jest jednak w Moskwie.-

Według innych źródeł pogłoski o układach z Litwą fabrykuje Warszawa. Byłoby to rzeczą więcej zrozumiałą. Polsce bowiem zależy na pożyczce z Ameryki, rokowania o pożyczkę jak wiadomo utknęły na matwym punkcie z powodu zabójstwa Wojkowa oraz naprężenia stosunków polsko-rosyjskich co kapitalistów amerykańskich nastraszyło. Zamiast spodziewanych 100 milionów dolarów udało się Polsce uzyskać zaledwie 20 milionów dolarów, co jest przy stosunkach polskich kroplą w morzu. Amerykanie obawiali się udzielić Polsce 100 milionowej pożyczki z tego względu, że Polska za wiele ma wrogów: /Rosja, Litwa, Niemcy, Ukraińcy, Białorusini/. W związku z tem Polska stara się rozpoczynać pogłoski, jakoby wrogowie jej stać się już mieli największymi przyjaciółmi; z Niemcami wszystko ma być w porządku, z Rosją również, z Litwą toczą się układy, a nawet już porozumienie rzekomo nastąpiło. Syrena warszawska wszelkimi sposobami stara się przywabić amerykańskiego dolara, który jednak jest starym wróblem i nie da się ująć na plewy, unikając krajów, gdzie pachnie prochem.-

Co się tyczy wewnętrznych stosunków Polski, to również nie są one do pozazdroszczenia. Tak np.: szykowane z taką pompą uroczystości koronacyjne w Wilnie zawiodły. Sama prasa polska narzeka, że pielgrzymów litewskich i białoruskich, dla których głównie uroczystość ta miała się odbyć przybyło do Wilna bardzo mało. W uroczystości wzięło głównie udział sporo osób z urzędowych sfer polskich, biskupów, ministrów i t.d. Zresztą w ciągu całej uroczystości padał silny deszcz. Wilnianie powiadają, że same niebiosy nie sprzyjały tej politycznej niezamaskowanej demonstracji. Tak więc w Polsce dzieje się niedobrze. Temniemniej nie traci prasa polska rezolnu i stara się wszem wobec i każdemu w osobną zapewnić, że wszystko idzie po jak najlepszej drodze. 2

WAGADNIENIA POLITYKI ZACHODNIEJ

W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...

W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...

W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...

W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...

W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...
W ostatnim czasie w prasie zachodniej...

II. ZYCIŁ GOSPODARCZE.-

Reforma rolna na Litwie w 1926 r. -

"Lietuvos Ukis" N. 6 / 57 / t. V, z czerwca r. b. Artykuł p. t.: "Reforma rolna na Litwie w 1926 r.". Streszczenie:

Obszary nierozparcelowane,

Według wiadomości zebranych przez powiatowych urzędników urzędzeń rolnych, do dn. 1 stycznia 1927 r. było na Litwie 312,866 ha nierozparcelowanych gruntów; w obszar ten wchodzi również dwory, jakie zaczęto parcelować w 1926 r. Nierozparcelowane grunta znajdują się w rękach 1,664 właścicieli. Faktycznie właścicieli jest znacznie więcej, gdyż wielu z pośród nich przeprowadziło podział. Przypuszciliśmy, iż właścicieli takich jest 1800 i do każdego z nich należy po 80 ha, obszar pozostawionych norm wyniesie w takim razie około 144 tys. ha. Pozostaje przeto na potrzeby reformy rolnej 168,866 ha, z czego również nie ulegnie parcelacji całość, gdyż całemu mnóstwu właścicieli posiadających mniej niż po 200 ha gruntu, pozwoli się sprzedawać ziemię z własnej ręki. Z powyższego wynika wniosek, że wielkie gospodarstwo będzie się rozdrabniać także w 1927 r. za sprawą samych właścicieli. Ile i w jakim powiecie pozostało jeszcze nierozparcelowanej ziemi wynika to z tabelki Nr. 1, którą podajemy w załączeniu.-

Dzierżawa ziemi.-

Obszar dzierżawionej ziemi corocznie się zmniejsza. Tak np: w 1923 r. dzierżawiono 194,019 ha, zaś w 1926 r. zaledwie 82,091 ha. Oddawano ziemię w dzierżawę głównie drobnym dzierżawcom. Na każdego z tych ostatnich wypadało przeciętnie po 10 ha. Stosunki dzierżawne ilustruje tabelka Nr. 2.-

Zaopatrzenie osadników.-Pożyczki.-

W 1926 r. podobnie, jak w latach ubiegłych, udzielano osadnikom pożyczek w naturze /materiał leśny, budynki, zasiewy i t. p./ i w gotówce. Co się tyczy pierwszego rodzaju pożyczek trudno narazie wysokość ich określić. Pożyczek pieniężnych wydano nieco mniej aniżeli w 1925 r. mimo, że liczba osadników znacznie wzrosła. Rozdawnictwo pożyczek pieniężnych ilustruje tabelka Nr. 3. Z powyższej tabelki wnioskujemy, iż pojedynczy osadnik uzyskał przeciętnie: na potrzeby zasiewów - 230 lt, na nabycie inwentarza - 260 lt i potrzeby rozbudowy - 260 lt. Zdarzało się bardzo często, iż osadnik, po otrzymaniu pożyczki na nasienie, nie otrzymywał pożyczki na zakup inwentarza. Miewało to miejsce z racji braku kredytów rządowych. Pożyczki pieniężne na cele rozbudowy udzielane były jedynie osadnikom, którzy nie otrzymywali budulca. Mówiąc o kredytowaniu osadników, wspomnieć należy o Banku Ziemskim, który udzielił osadnikom w 1926 r. znacznego poparcia. Załować należy, iż Bank Ziemski nie prowadził osobnego wykazu sum udzielonych osadnikom w postaci pożyczek.-

Sprzedaż ośrodków dworskich i parcel poszczegół

Sprzedaż gruntów i młynów państwowych dokonała się na wiosnę 1926 r. Obrazuje to tabelka Nr. 4. Ogółem Urząd Reformy Rolnej sprzedał w 1926 r. państwowych i wywłaszczonych ośrodków dworskich i młynów dwukrotnie więcej aniżeli w 1925 r. Likwiduje się przeto stopniowo mienie państwowe, uzyskane drogą reformy, zaś środki stąd płynące na potrzeby kredytowania osadników.-

Nierozparcelowane obszary rolne

Ogólny obszar
rolnyObszar
nierozpar.

Obszar rolny

Liczba posiadaczy rolnych

Nazwa powiatu:

Ponad 150 ha. Poniżej 150 ha. Ponad 150 ha. Powyżej 150 ha.

Nazwa powiatu:	Liczba posiadaczy rolnych		Obszar rolny		Obszar nierozpar.	Ogólny obszar rolny
	Ponad 150 ha.	Poniżej 150 ha.	Ponad 150 ha.	Powyżej 150 ha.		
Olicki	8	22	1718	2277	756	471
Birż. Poswolski	32	62	9608	7003	-	16611
Jezioroski	4	19	682	1916	-	2598
Kowieński	26	82	5062	8576	-	13638
Kiejdański	25	74	8659	7294	3682	19635
Kretyngowski	24	30	6145	3244	1304	10693
Marjampolski	5	18	990	1881	-	2870
Mozejkowski	24	32	5485	3877	-	9362
Poniewieski	79	70	12652	8335	1853	22813
Rosieński	98	108	25678	12318	9196	47192
Rakiski	27	29	7330	3910	4347	15587
Sejneński	4	8	1081	777	-	1858
Szakiowsko-Wyżk.	6	15	1371	1520	1427	4318
Szawelski	124	175	37733	19753	5153	62639
Taurogski	31	69	7018	7741	1756	16515
Telszewski	39	47	11055	5688	5101	21844
Trocki	-	-	-	-	1387	1387
Uciański	16	46	2765	5051	-	7816
Wilkomierski	64	122	15356	13098	2284	30738
Razem	636	1028	166361	114259	38246	312866

T A B L I C A II.

W Y D Z I E R Ż A W I O N O W I E M I , M Ł Y N O W I t . p .

Nazwa powiatów:	Liczba	Ziemia ha	mt. kw.	Loka- le	Mły- ny.	Sa- dy	Ce- gieł nie	Róż ne zakł.	Lt.
Olicki	274	2141	9888	6	4	4	-	-	47960,89
Birżański	234	3688	9531	-	4	2	-	-	36997,66
Kowieński	1341	3963	3093	5	-	-	-	-	147468,82
Kiejdański	374	5561	1979	-	1	3	-	-	74498,18
Kretyngowski	390	3696	3386	13	4	3	1	-	44893,84
Marjamp.-Sejneński	598	2682	9259	-	2	2	-	-	37499,05
Możejkowski	327	1616	6584	-	2	2	1	-	37665,39
Poniewieski	465	3857	3443	1/2	2	3	-	-	73695,40
Rosieński	650	8710	4104	14	1	3	-	-	75059,75
Rakiski	491	6707	8937	-	-	-	-	-	57577,93
Szawelski	1352	15395	7498	2	-	3	-	-	183221,89
Taurogowski	199	1929	7318	13	-	-	6	-	17986,60
Telszewski	376	3509	0063	9	1	2	-	-	25011,05
Trocki	228	3256	1072	1	4	-	-	-	36285,20
Wilkomierski	290	6226	4706	-	8	-	-	-	62824,99
Uciańsko-Jezioroski	438	3844	4331	7	2	11	-	-	64545,83
Wyłkowyski	415	4600	3966	1	-	13	-	-	64340,50
Razem	8442	82091	9158	71,5	36	41	8	1	1087182,97

T A B L I C A III.

P o w i a t	P o ż y c z k i p i e n i e ż n e w y d a n e w 1926 r o k u				Ogółem pożyczek w litach
	Liczba zaopatrzonych osadników	Zasiewy. Lity	Liczba zaopatrzonych osadników. Lity	Inwentarz Lity	
Olicki	152	44070	139	44070	35260
Birżański	159	28491	214	53509	32810
Kowieński	162	31270	163	58090	37920
Kiejdański	201	39990	131	39990	32000
Kretyngowski	209	23160	189	23160	18580
Możejkowski	145	52740	191	52740	42170
Marjamp. - Sejneński	123	35570	129	35570	27980
Pogjewieski	228	62930	274	63130	50300
Rosieński	220	57320	193	57320	45830
Rakiski	85	18060	83	18260	14510
Szawelski	257	69480	151	70480	56000
Taurogski	174	39990	100	39990	32000
Telszewski	186	39820	192	39820	31860
Trocki	103	30980	127	31280	24810
Wilkomierski	241	53428	200	51550	41220
Uciańsko-Jeziorowski	104	32080	154	32170	25760
Wyk. - Szakiowski	373	64290	363	64990	51990
Razem	3122	723669	2993	776119	601000
					2100788.-

mezsef	CSIS	933337	9999	9119V	9303	900109	8870018
wykladz-szeklomaki	378	0704D	939	0704D	89	93993	007831
pszepako-pszepolomaki	104	25080	447	07133	109	32900	01000
wykomierelaki	341	03458	500	05613	391	21913	07079
tlacoki	103	30980	178	08313	111	01842	07078
delazemaki	189	03830	100	03893	701	31890	00790
tsnlogaki	177	09993	121	09993	93	35000	08611
szemelaki	321	03480	121	09203	139	00093	09691
Bskieki	82	08493	82	09291	47	01003	09691
kozienaki	350	18081	132	09381	581	01093	09890
szewielaki	339	03333	121	09379	149	04993	09890
Wszismb. - peluehaki	132	03333	121	09379	149	04993	09890
kozelmomaki	142	07093	121	09379	149	04993	09890
Kszangomaki	509	04732	181	09379	149	04993	09890
Kielchaki	101	09993	181	09379	149	04993	09890
Kozienaki	191	03132	121	09379	149	04993	09890
Bilzaniaki	129	39491	121	09379	149	04993	09890
Olteki	129	19493	121	09379	149	04993	09890

Б о ш і с т	о а з н и к	І м е н т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я
о а з н и к	о а з н и к	І м е н т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я
Б а р т о м о у с	Б а р т о м о у с	І м е н т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я
І т а р с я	І т а р с я	І м е н т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я
Б о ш і с т	Б о ш і с т	І м е н т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я	І т а р с я

Urzędowy przegląd życia gospo-
darczego Litwy. -

Odczyt radjowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn.
9 lipca r.b., zamieszczony w "Lietuvie" N. 154 z 12 lipca r.b.,

Streszczenie:

Sianokos trwa na Litwie w całej pełni, w związku z piękną pogodą, jaka się utrzymała. Są wiadomości, że wzdłuż Niemna, Dubissy i Niewiaży siano zostało już zebrane. W suchszych miejscach siano udało się w roku bieżącym dobrze. Gdzieniegdziez zakończono także zbieranie koniczy ny, która w roku bieżącym przyniosła nadspodziewanie pomysłny plon. W niektórych miejscowościach zebrano koniczy ny dwukrotnie więcej, aniżeli w innych latach. Stan zasiewów wskutek panującej pogody znacznie się poprawił, zwłaszcza stan ogrodowizn. W związku z tem są nadzieje na dobry urodzaj, szczególnie w powiatach: Szacki, Wyłkowyckim i Marjampolskim i innych zachodnich powiatach. -

Co się tyczy naprawy dróg, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało wiosną r.b. rozporządzenie w sprawie zwirowania dróg. Narazie wykonywanie tego rozporządzenia zostało wstrzymane ze względu na roboty polne. Jesienią jednak ludność znowu będzie musiała przystąpić do pracy nad podniesieniem stanu dróg. W powiatach: Marjampolskim, Taurogskim i Päniewieskim drogi w roku bież. wyglądają szczególnie dodatnio. Zaoszczędzone na różnych redukcjach pieniądze używa skarb po za remontem dróg także na podnoszenie stanu gospodarki rolnej i na cele meljoracyjne. Tak np: w roku bieżącym osuszone zostało 50,000 niemal ha mokrych dróg. Kredyty dla wsi stały się bardziej dostępne a jednocześnie Bank Ziemi opracowuje ustawę o kredycie długoterminowym, hipotecznym. Poza tem rząd prowadzi agitację, mimo silnego sprzeciwu partyj, za skupianiem się rolników w jedną organizację celem podniesienia stanu gospodarczego kraju i obrony ekonomicznych interesów rolników. - Idea jedności rolniczej znajduje wśród szerokich mas coraz szersze uznanie, czego wyrazem są zjazdy rolnicze w Wilkomierzu, Rosieniach i t.d. Należy się spodziewać, że koncepcja jedności rolniczych w końcu weźmie górę i pozwoli zjednoczyć w rękach rolników całą należną im siłę.

Sytuacja ekonomiczna kraju zaczyna się podnosić. Niedawno wprawdzie niektóre fabryki zredukowały liczbę zatrudnionych robotników, lecz są to echa czasów dawniejszych, od jesieni bowiem fabryki te rozpoczną swą działalność na nowo. Produkcja przemysłowa w roku bieżącym wzrosła. W ciągu pierwszych czterech miesięcy r.b. produkcja piwa wzrosła o 23%, wina o 43%, zapalek o 15% i gilsz o 19%. Powstawać zaczynają nowe zakłady przemysłowe, jak np. w Szawalach, gdzie powstaje wielka fabryka konserw. Rząd zdecydowany jest inicjatywą prywatną popierać jak najszerzej. W związku z tem nie będą tolerowane zakłady przemysłowe, które utrzymują się jedynie z subsydjów; zakłady takie na równi z prywatnymi będą musiały płacić podatki i świadczenia. Inspektorat kooperatyw i instytucyj kredytowych opracowuje regulamin przy pomocy którego unieszkodliwiłoby się niepożądaną konkurencję wspomnianych instytucyj. -

Izba Rolnicza oraz Izba Handlowo-przemysłowa nabierają coraz większego znaczenia. Wkrótce ma powstać Izba Robotnicza. Trzy te instytucje złożone i fachowców i specjalistów będą miały zawsze sposobność zabrania głosu w sprawach, dotyczących ich resortu. Stan finansowy kraju jest dobry. Podatki wpływają pomysłnie. Skarb posiada około

11 milionów litów nadwyżki budżetowej. Rząd w dalszym ciągu wiernie się przytrzymuje polityki oszczędnościowej. Do maja r. b. wydatki handlowe mogły wynieść ustawowo 33,3% całego budżetu, tymczasem wyniosły zaledwie 30,4%. Ubolewać należy, że w społeczeństwie litewskim objawów polityki oszczędnościowej zauważyć się nie daje. Przeciwnie, import przedmiotów luksusowych zamiast się zmniejszać - wzrasta /jedwabie, obuwie zagraniczne i t.d./ W związku z tem niezrozumiałe są utyskiwania społeczeństwa na ciężki byt ekonomiczny. -

"Lietuvis" o układach ekonomicznych pomiędzy Litwą a Niemcami,

"Lietuvis" N. 139 z 5 lipca r. b. Artykuł p. t. "Zbliżają się układy ekonomiczne z Niemcami". Streszczenie:

Układy ekonomiczne litewsko-niemieckie, jakie mają się wkrótce rozpocząć nie powinny napotkać na większe trudności, gdyż zarówno ze strony rządu niemieckiego, jak też litewskiego uzgodnione są zdania co do zadań i celów takich układów. Litwa w obliczu olbrzymiego handlu zagranicznego Niemiec mogłaby się wydawać na pozór *quantité negligeeable*. Nie należy jednak zapominać, że odegrywają w danym wypadku rolę nie tylko rachuby materialne, lecz także motywy psychiczne i polityczne. Litwa nie ukrywa swej chęci tworzenia z sąsiadem zachodnim wygodnego traktatu handlowego, któryby pozwolił gospodarstwu litewskiemu, zwłaszcza w zakresie rolnictwa na rozwój. Rynek niemiecki jest najbardziej naturalnym i najbardziej korzystnym dla eksportu litewskiego.

Z drugiej strony, wiadomą jest rzeczą, że Niemcy również są zainteresowane w zawarciu układu handlowego z Litwą, mimo, że eksport litewski nie mogą zbyt nio Niemcom imponować. Litwa jest sąsiadem Prus Wschodnich które posiadają tyleż niemal ludności co Litwa i podobnie jak ta ostatnia opierają się przeważnie na rolnictwie. Prusy Wschodnie, będąc jak gdyby wyspą pomiędzy morzem polskim a litewskiem stanowią przedmiot ustawicznej troski metropolii niemieckiej, która zabiega, ażeby Prusy nie osłabły i nie stały się objektem aspiracji polskich. Tem się też tłumaczy, że Berlin, Prusy Wschodnie wspiera na różne sposoby: finansowe, kulturalne, narodowe i t. d. Zaznaczyć przytem należy, że Prusy Wschodnie, jako kraj par excellence agrarny są bardziej konserwatywne od innych prowincyj niemieckich. Konserwatyści wschodnio-pruscy zaczęli w ostatnich czasach coraz więcej się interesować swym wschodnim sąsiadem Litwą. Stwierdzić należy, że wśród młodszej generacji nacjonalistów niemieckich ~~ma~~ ujawnił się już prąd, który uznaje prawo do egzystencji narodu litewskiego i uświadamia sobie, że ze strony litewskiej żadne niebezpieczeństwo narodowym interesom niemieckim nie grozi. -

Z biegiem czasu wzajemna znajomość pomiędzy obu krajami będzie zwrastała co przyczyni się do tem lepszej oceny wzajemnej. Ekonomiczne układy litewsko-niemieckie mają więc przed sobą piękne perspektywy. Zarówno polityczne, jak i ekonomiczne interesy obu krajów przemawiają za tem, ażeby gabinety obu krajów szukały sposobu nawiązania bliższej współpracy ekonomicznej. W układach też jakie mają pomiędzy obu krajami nastąpić nie powinno być żadnych ukrytych celów politycznych. Otwarte stawianie kwestji i wzajemne szanowanie się sąsiedzkie powinno doprowadzić do dobrych ~~szanunkę~~ rezultatów. -

"Rytas" N. 154 z dnia 11 lipca r. b. Artykuł p. t.

"Kooperacja litewska dni dzisiejszych". Streszczenie:

Historja kooperacji litewskiej jest jeszcze tak świeża, że liczy sobie dziś zaledwie trzecie dziesięciolecie. Ciężkie warunki polityczne i kulturalne przyczyniły się do tego, że kooperacja litewska tak późno zaczęła istnieć. W każdym skupisku kooperacyjnym dopatrywały się władze rosyjskie ruchu narodowościowego. Wojna światowa burzyła znów do gruntu owoce kilkoletniej pracy. Po zakończeniu wojny i po odzyskaniu przez Litwę niepodległości rozpoczyna się nowa era kooperacji litewskiej. Naród, który się wyzwolił z wiekowej niewoli z całą siłą energii potencjalnej bierze się do pracy twórczej. Kierując się instynktem zrozumiał naród litewski, że odbudowa zniszczonego kraju może być przeprowadzona jedynie viribus unitis i dlatego w początkach 1918 roku daje się na Litwie zauważyć żywiołowy pęd do zakładania różnych kooperatyw. W rezultacie trudno dziś znaleźć na Litwie zakątek, gdzieby myśl kooperacji nie zapuściła mniej lub więcej głębokich korzeni. Litwa, będąc krajem o średnim stanie rolniczym nie potrafi przejść do bardziej doskonałej techniki uprawy rolnej i do bardziej produkcyjnego użytkowania wolnych kapitałów krajowych, nie przystosowując zasad kooperatyw. Tem się też tłumaczy tak niebywały wzrost ruchu kooperacyjnego na Litwie. Ponieważ kooperacja litewska przeżywa obecnie zaledwie stadium organizacyjne, przeto ważną jest rzeczą, ażeby poszczególne działy kooperacji w należytym czasie stanęły na odpowiednim, normalnym poziomie. Jeżeli chodzi o klasyfikację, to kooperację litewską zaliczyć można do kooperacji rolniczej, przy czem pomija się niewielką liczbą kooperatyw robotniczych nie odegrywających w rzeczywistości większej roli. Kooperacja litewska łącząc w jedno warstwę rolników powinna nie różniczkować się na poszczególne grupy według poglądów politycznych ich członków, a tylko zmierzać do wytworzenia jak najwięcej jednolitej, potężnej, licznej organizacji. Niestety, skonstatować należy fakt, że kooperacja litewska utraciła po wojnie światowej swą jednolitość i stała się areną zapasów poszczególnych partij politycznych. Jakie są tego przyczyny?

Kto sledzi za biegiem ekonomicznego i politycznego życia Litwy, dla tego zrozumiała jest rzeczą, że kooperacji litewskiej nie mógł inny los spotkać. Kooperacja litewska, jako organizacja ekonomiczna łączy warstwę rolników, zaś każda warstwa, każda klasa posiadając swoiste warunki życia i odrębne interesy stara się je bronić, uciekając się do formy partji politycznej. W związku z tem wszędzie się widzi żywy związek ekonomiki z polityką. Trudno jest przeprowadzić wyraźną linię pomiędzy interesami ekonomicznymi rolnika, a dziedziną polityki.

Inaczej być nie może. Kooperacja jako taka jest jedną z form uznanych, jako formy walki klasowej. Zapewne nie istnieje dziś żaden pogląd teoretyczny na kooperację przyznający, że poszczególne klasy łączyć się mogą w kooperacje, zapominając o swych poglądach politycznych. Praktyka Europy Zachodniej najlepiej o tem świadczy. W Niemczech

Historja kooperacji litewskiej jest jażoz tak swieża, że liży sobie dziś zaledwie trzecie dzie- aieciolecie. Ciężkie warunki polityczne i kulturne przyczynily się do tego, że kooperacja litewska tak póź- no zaczęła istnieć. W naszym skopiaku kooperacyjnym do- paływały się władze rosyjskie przez naradowe i wojna światowa burzyła znów do gruntu owoce kilkuletniej pracy. Późniejsze warunki wojny i po obywatelnym przez Litwę niepodległości rozporozyna się nowa era kooperacji litew- skiej. Naród, który się wykwalif z wiekowej niewoli z ca- kę silną energją potęgniałej dopiero się do pracy twór- czej. Kierując się instynktem zrozumiał naród litewski, że odbudowa naszego kraju może być przeprowadzona jedynie w drodze unii i dlatego w październiku 1918 roku daje się na Litwie zacząć żywiołowy ruch do zakładania różnych kooperatyw. W rezultacie trudno dziś znaleźć na Lit- wie zakatek, gdzieby nie kooperacja nie zaczęła się. Lub więcej

Białeżyń Kowieński, Nr. 78. WILNA, III. 24. 1.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WNIETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNEJ

"R v t a a" r o b u k o p e r a c j i n e L i t w i e , P o n i e z k o o p e r a - c j a l i t e w s k a p r z e c y w o o b e c n i e z a l e d w i e s t a d j u m o r g a n i z a - c y j n e , p r z e t o w a z n a j e s t r z e c z e , a z a b y p o s z e r e d z i n e d z i a l y k o o p e r a c j i w n a l e g y t y w c z a s i e s t a n e l y n a o d p o w i e d z i a n i u n o r m a l n y m p o z n a m i e . J e d y n i c h o d z i o k l a s y f i k a c j e , t o k o o p e r a - c j e l i t e w s k a z a l i c z yć m o z n a d o k o o p e r a c j i r o l n i c z e j , p r a c y c z e m p o m n i e s i e n i e w i e l k i e l i c z b e k o o p e r a t y w r o b o t n i c z y c h n i e o d e g r y w a j a c y c h w r z e c z y w i s t o s c i w i e k s z e j r o l i . K o o p e - r a c j a l i t e w s k a i s t a z e w j a d n o w r z e t w e r o l n i k o w p o w i n n a n i e r o l n i c z k o w ać s i e n a p o s z e r o c h n e g r u p y w e d l e g o s t a - d o w p o l i t y c z n y c h i e n c a l o n k o w , a t y l k o s m i e r z ać d o w y t w o r z e n i a n a m o s l i w i e j e d n o l i t e j , p o t e n z n e j , l i c z n e j o r g a n i z a - c j i . N i e s t a t e j , a k o n s t a t o w ać n a l e z y i a k t , z e k o o p e r a c j a l i t e w s k a u t r a c i l a p o w o j n i e s w i a t o w e j s w o j e j e d n o l i t o s ć i s t a l a s i e s t r e n e z a s a d o w p o s z e r o d z i n y c h p a r t y j p o l i t y c z n y c h . J a - k i e s e t e g o p r a c y w n y ?

Kto śledzi za biegiem ekonomicznego i politycz- nego życia Litwy, dla tego zrozumiał jest rzecz, że koopa- racja litewska nie może być inna jak spółka. Kooperacja lit- tewska, jako organizacja ekonomiczna, liczy warsztaty rolni- ków, zaś każda warsztata, każda klasa posiadająca swobodę wam- ki życia i obróbki interesy stara się je obronić, wiekszą się dąży do politycznej. W związku z tem warstwy, które się widzi żywi związek ekonomiczny i polityczny. Trudno jest przeprowadzić wypracowanie politycznej i ekonomicznej koopa- racji w Litwie. W naszym skopiaku kooperacyjnym do- paływały się władze rosyjskie przez naradowe i wojna światowa burzyła znów do gruntu owoce kilkuletniej pracy. Późniejsze warunki wojny i po obywatelnym przez Litwę niepodległości rozporozyna się nowa era kooperacji litew- skiej. Naród, który się wykwalif z wiekowej niewoli z ca- kę silną energją potęgniałej dopiero się do pracy twór- czej. Kierując się instynktem zrozumiał naród litewski, że odbudowa naszego kraju może być przeprowadzona jedynie w drodze unii i dlatego w październiku 1918 roku daje się na Litwie zacząć żywiołowy ruch do zakładania różnych kooperatyw. W rezultacie trudno dziś znaleźć na Lit- wie zakatek, gdzieby nie kooperacja nie zaczęła się. Lub więcej

Białeżyń Kowieński, Nr. 78. WILNA, III. 24. 1.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WNIETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNEJ

"R v t a a" r o b u k o p e r a c j i n e L i t w i e , P o n i e z k o o p e r a - c j a l i t e w s k a p r z e c y w o o b e c n i e z a l e d w i e s t a d j u m o r g a n i z a - c y j n e , p r z e t o w a z n a j e s t r z e c z e , a z a b y p o s z e r e d z i n e d z i a l y k o o p e r a c j i w n a l e g y t y w c z a s i e s t a n e l y n a o d p o w i e d z i a n i u n o r m a l n y m p o z n a m i e . J e d y n i c h o d z i o k l a s y f i k a c j e , t o k o o p e r a - c j e l i t e w s k a z a l i c z yć m o z n a d o k o o p e r a c j i r o l n i c z e j , p r a c y c z e m p o m n i e s i e n i e w i e l k i e l i c z b e k o o p e r a t y w r o b o t n i c z y c h n i e o d e g r y w a j a c y c h w r z e c z y w i s t o s c i w i e k s z e j r o l i . K o o p e - r a c j a l i t e w s k a i s t a z e w j a d n o w r z e t w e r o l n i k o w p o w i n n a n i e r o l n i c z k o w ać s i e n a p o s z e r o c h n e g r u p y w e d l e g o s t a - d o w p o l i t y c z n y c h i e n c a l o n k o w , a t y l k o s m i e r z ać d o w y t w o r z e n i a n a m o s l i w i e j e d n o l i t e j , p o t e n z n e j , l i c z n e j o r g a n i z a - c j i . N i e s t a t e j , a k o n s t a t o w ać n a l e z y i a k t , z e k o o p e r a c j a l i t e w s k a u t r a c i l a p o w o j n i e s w i a t o w e j s w o j e j e d n o l i t o s ć i s t a l a s i e s t r e n e z a s a d o w p o s z e r o d z i n y c h p a r t y j p o l i t y c z n y c h . J a - k i e s e t e g o p r a c y w n y ?

naprzykład, kooperacja rolna znajduje się pod wpływami partji konserwatywów natomiast kooperacja spóżywców-robotników podlega silny wpływom partji socjal-demokratów. Praktyka na Litwie okazała, że głoszona teoretycznie polityczna neutralność kooperacji jest pustym frazesem, który się rozpowszechnia wśród nieorientujących się mas ludności. Trzeba być zbyt naiwnym, ażeby nie dostrzec, że stronnicy neutralnej kooperacji dokładają wysiłków do wzmocnienia swych wpływów w kooperacji i do uczynienia z jej podatnego terenu do działalności politycznej. Kto nie chce okazać swego prawdziwego oblicza, ten lubi się na Litwie przykrywać hasłami "neutralności", w przeciwnym bowiem razie straciłby zaufanie wśród ludności. Warstwa rolników litewskich ciemiężona od stulaci stała się indyferentną w zakresie obrony swych praw socjalnych. Z tej też przyczyny jaróżniejsze grupy polityczne korzystając z drzemki społeczno-politycznej rolników litewskich zaczynają siebie przedstawiać, jako obrońców interesów rolników. Egzystencja każdej partji wymaga podtrzymującej partję masy. Główną masę ludności Litwy stanowią rolnicy. Z tej też przyczyny najróżniejsze polityczne grupy, nie mające nic wspólnego z partją rolników i przykrywające się pięknymi hasłami rzekomej walki o interesy rolnicze, stają się zajęte przodującą rolę w politycznym i ekonomicznym życiu kraju. Na Litwie dzisiaj istnieją aż cztery partje polityczne reprezentujące interesy rolników. Dzięki takiemu rozbitciu też panuje niesłychane różniczkowanie wśród samych rolników. W miarę jednak, jak wzrasta ogólny poziom kultury, dojrzewa też polityczne uświadomienie rolników litewskich. Już obecnie część rolników rozumie, że podniesienie poziomu ekonomiczno-kulturalnego w kraju zależy od wysiłków samych rolników. Otrząśnięcie się od partij politycznych, które pod pozorem obrony interesów rolników dbają jedynie o własną skórę, nastąpić może jedynie drogą skupienia wszystkich sił w jedną potężną partję pod hasłem: "Chrześcijaństwo, narodowość, demokratyzm i własność". Pod powyższymi hasłami zjednoczeni rolnicy unikną różniczkowania politycznego, stwarzając mocną i jednolitą partję, zwaną Ukininku Sajunga /związek rolników/.

Po otrząśnięciu się od wpływu karjerowiczów politycznych, rolnicy gruntownie oczyszczą kooperację od naleciałości socjalizmu, ateizmu, liberalizmu i ducha łatwego zysku. Jednocześnie wypadnie przeprowadzić organizację rolników w związki ekonomiczne, któreby odpowiadały istotnie potrzebom klasy rolniczej. Dziś już można się poszczycić pozytywnymi owocami powyższej polityki. Dziś już bowiem istnieją ~~niejak~~ niejakie twierdże ekonomiczne rolników: Centralny Bank Rolniczy, Związek Litewskich Kooperatyw Rolniczych, Związek ~~Kooper~~ Spółek Przetworów mlecznych oraz Centrale Kooperatyw. Nie należy jedynie opuszczać rąk, a zawita przed rolnikami litewskimi jasna przyszłość.

Takie są drogi, po których kroczyć winien naród litewski, ażeby ten rychlej wyjść z nędzy i ciemnoty. Komu zależy na przyszłości Litwy ten nie może pozostać biernym w tej szczytnej pracy. ~~Na~~ O tem wszystkiem nie powinien zapominać zwłaszcza rząd litewski, w którego rękach znajdują się kapitału całego kraju. Pieniądze zebrane drogą podatków od rolników winne być przekazane na potrzeby rolników. Organizacje rolnicze korzystać winne z poparcia rządu, tak jak tego wymaga zasada sprawiedliwości.

"Lietuvis" o uchwałach kongresu katolickiego w Kownie, -

"Lietuvis" n. 151 z dnia 11 lipca r. b., Artykuł p. t. t. "Po odczytaniu uchwał kongresu katolickiego", Streszczenie:

Uchwały kongresu katolickiego, jaki się ostatnio odbył w Kownie mają wielkie znaczenie dla całego społeczeństwa litewskiego, gdyż dotyczą różnych dziedzin życia społecznego i politycznego. Między innymi kongres w rezolucjach swych wspominał o interesach kooperacji, które jak wiadomo jest jedną z najaktualniejszych spraw krajowych. Kongres w sprawach kooperacji uchwalił co następuje: "Punkt 1-szy, Ponieważ wyraźnie w interesie Litwinów leży * łączyć się w kooperatywy, lub je popierać, 2/ Ponieważ najważniejszą sprawą organizacji kooperatywy jest umowa wzajemna wymagająca wielkiej solidarności, 3/ Ponieważ kooperatywa należycie prowadzona daje zysk, którego część winna być wydzielona na czysto-kulturalne cele, przeto kongres katolicki uchwała, ażeby katolicy łączyli się jedynie w katolickie kooperacje i zyski, jakiby te przynosiły oddawali na cele kultury katolickiej."

Kongres rozumuje, że sprawy ~~kulturalne~~ kulturalne katolików są ważniejsze, aniżeli sprawy kulturalne nie-katolików, mimo, że kongres był zgromadzeniem o dużym autorytecie, mimo że uczestniczyli w kongresie nawet biskupi, wątpić jednak należy, czy powyższa uchwała w sprawie datków na cele kulturalne jest słuszną i celową. Idea kooperacji nie pozwala na podział społeczeństwa na katolików i na nie-katolików, gdyż wnosiliby to zbyt wielki rozłam wśród obywateli tego samego państwa. Kooperacja jest wynikiem jak najdalej posuniętej solidarności. To też podział członków kooperacji na katolików i nie-katolików jest spaceniem samych idei kooperacji. Na przyszłość katolickie kongresy na Litwie winnyby unikać podobnej stronniczości. -

"Lietuvis" o przejściu krększ -
cziniów do opozycji, -

"Lietuvis" N. 152 z dnia 12 lipca r. b., Artykuł p. t. t.:

"Dlaczego chrześcijańscy demokraci /ch. d./ i Związek Rolników /u. s./ przeszli do opozycji?", Streszczenie:

Wiadomą powszechnie jest rzeczą, że czysto-narodowy rząd powstał nie odrazu. Po przewrocie grudniowym roku ubiegłego w rządzie ~~uczestniczyli~~ uczestniczyły następujące partje: związek Litwinów-narodowców /tautininkai/, partja rolników litewskich, związek rolników litewskich /u. s./, chrześcijańscy demokraci /ch. d./ i litewska federacja pracy /d. f./; Ogółem więc rząd koalicyjny składał się z przedstawicieli pięciu ugrupowań politycznych. -

Pierwszą partją, która ustąpiła z rządu była partja rolników /ustąpienie dn. 12 kwietnia/, kiedy to wspólnie z liaudininkami socjaldemokratami, Żydami, Polakami i Niemcami głosowała za uwolnieniem spiskowca dr. Pajauisa i za wyrażeniem votum nieufności rządowi. W związku z tem jeden z członków partji rolniczej w rządzie wystąpił z rządu, drugi zaś w rządzie pozostał występując z partji.

W rządzie pozostały więc cztery grupy polityczne: tautininkowie oraz t. zw. blok chrześcijański. Dnia 12 kwietnia r. b. po rozwiązaniu Sejmu wyłoniła się kwestja programu prac rządowych na dalszy okres bez Sejmu. Umówiono się, że wszystkie partje popierające rząd wręczą każda od siebie swój program i naradzą się nad jego uzgodnieniem. Po zadeklarowaniu stanowiska tautininków i darbo federacji okazało się, że krikszczionowie i u. s. zajmują stanowisko wręcz przeciwne i że porozumienie co do wspólnego programu jest niemożliwe. W ten sposób dokonał się rozłam.

Ponieważ krikszczionowie i u. s. pozwalają sobie częstokroć na rozpuszczanie nieprawdziwych wiadomości o przyczynach ustąpienia ich z rządu i przejścia do opozycji, przeto wskazaniem byłoby wyjaśnienie istotnego przebiegu rzeczy, który doprowadził do rozłamu.

Dnia 20 kwietnia r. b. odbyła się narada przedstawicieli zablokowanych partyj, na których rząd się opiera. Z ramienia tautininków wziął udział w naradach prezes klubu ich adw. Norejko, z ramienia partji krikszczionów prezes ich p. Krupaviczus, z ramienia u. s. leader ich p. Stulginskis i z ramienia darbo federacji - prezes dr. Ambrozajtis. Wspomniana narada odbyła się w obecności Prezydenta Republiki i Premjera. Rozpatrywano sprawę wyjaśnienia i ułożenia się co do programu najbliższych prac. W związku z tem każdy z wymienionych powyżej przedstawicieli partyj wyraził w imieniu swej partji program prac w najbliższej przyszłości, jaki zdaniem danej partji byłby wskazany. Adw. Norejko w imieniu partji tautininków oświadczył, że partja jego zdecydowana jest: a/ po rozwiązaniu Sejmu, który został zwołany na podstawie zobowiązujących dotychczas konstytucji i którego prawa przewidywała dotychczasowa ordynacja wyborcza, niepodobna rozpoczynać wyborów do nowego Sejmu na podstawie dotychczasowej Konstytucji. Przed zwołaniem Sejmu należy przeprowadzić odpowiednie zmiany w Konstytucji i ordynacji wyborczej. b/ Ponieważ według dzisiejszego pojmowania prawa źródłem wszelkiej władzy jest naród, przeto niezbędne poprawki w Konstytucji i ordynacji wyborczej dokonać należy drogą referendum. c/ Zanim to się odbędzie niezbędną jest rzeczą stworzenie jednolitego gabinetu ministrów, którego wszyscy członkowie nie tylko nie byłoby przeciwni wspomnianym zmianom Konstytucji i ordynacji wyborczej, lecz gorliwie je popierali. d/ Ponieważ sporo czasu upłynie zanim przeprowadzone zostanie referendum i zwołane na podstawie nowej Konstytucji i nowej ordynacji wyborczej Sejmu, zaś życie państwowe wciąż wysuwa aktualne zagadnienia, przeto niezbędną jest rzeczą, ażeby gabinet ministrów łącznie z Prezydentem Republiki wydawał tymczasowe zarządzenia mające moc ustaw, a które później przez Sejm zostałyby bądź zatwierdzone, bądź też zniesione. e/ Należy niezwłocznie przeprowadzić ruginę w aparacie administracyjnym zarówno państwowym, jak samorządowym, zwracając uwagę nie tyle na partyjne przekonania urzędników ile na osobistą wartość człowieka oraz jego produktywność, przyczem przede wszystkim usunąć należy tych, którzy zawinili przez pobieranie łapówek, przez nadużywanie swego urzędu dla interesów osobistych lub partyjnych, wreszcie których charakteryzowała bezczynność lub wrogie nastroje względem państwa; winowajców przekazać należy sądowi.

W imieniu u. s. p. Stulginskis oświadczył, że w programie jego partji leży: a/ normowanie potrzeb kraju w granicach istniejącej Konstytucji, b/ niezwłoczne zarządzenie wyborów do Sejmu i pozostawienie stanu wojennego celem zabezpieczenia bezpieczeństwa wewnętrznego, c/ stworzenie jednolitego, energicznego rządu.

Dr. Ambrozajtis w imieniu Darbo Federacji oświadczył co następuje: a/D.F. uważa przeżywany moment za wymagający unormowania form państwowych i wniesienia zasadniczych reform, b/celem ochrony narodu litewskiego i państwa od grożącego niebezpieczeństwa bolszewickiego i socjalistycznego i celem zapewnienia krajowi rozwoju społecznego, ekonomicznego, kulturalnego, chrześcijańskiego i narodowego, dalej, celem zapewnienia krajowi należyciego Sejmu, winne być dokonane zasadnicze reformy w ustroju państwa, - Wszelako D.F., która w swoim programie ma wypisane hasła demokratyczne nie może przystać na reformy, któreby deptały zakazy demokracji, c/obecny gabinet ministrów nie odpowiada włożonym nań niezwykle doniosłym obowiązkom, to też w rękach gabinetu nie może spoczywać dalszy los kraju, d/nowy gabinet ministrów winien składać się z ludzi wyrażnie rozumiejących doniosłość przeżywanego momentu, posiadających wyraźne plany pracy, wreszcie umiejący i mogący zapomnieć o własnych czy partyjnych interesach dla dobra kraju, e/Zaufanie względem nowego gabinetu ministrów zależy będzie od pozytywnej pracy tego gabinetu dla dobra Litwy, f/Jednym z najistotniejszych warunków owocnej ~~pracy~~ pracy jest ciasny związek pomiędzy chrześcijańsko-narodowymi organizacjami społecznymi w rządzie i w szerokich warstwach społeczeństwa.

W imieniu partji krikščioniów wreszcie p. m. Krupaviczius oświadczył: a/Zwleknięcie z wyborami jest niepożądane i szkodliwe. Należy wprowadzić życie na normalne i prawne tory. Wielkim jest niebezpieczeństwem życie bez Konstytucji, b/Sytuacja jest ciężka, potrzebny jest silny, energiczny, zdolny rząd, któryby pracował z całym zaparciem się dla kraju. Rząd obecny należy zreorganizować.

Po wysłuchaniu powyższych oświadczeń Prezydent Republiki zagadnął wszystkich mówców, czy oświadczenia te są ich własnymi poglądami, czy jedynie koncepcjami reprezentowanych przez nich partyj. Wszyscy mówcy zgodnie potwierdzili, że oświadczenia ich są wyrazem stanowiska centralnych komitetów odnośnych partyj. P. Krupaviczius zapytał przedstawiciela tautininków, czy złożone przezeń oświadczenie w imieniu tautininków jest ostatecznym, czy też mogą zachodzić jakieś w tej sprawie kompromisy. Na to przedstawiciel tautininków p. Norejko odpowiedział, że co do dwóch pierwszych zasadniczych punktów, a mianowicie co do niemożności natychmiastowego rozpisania wyborów do Sejmu i co do referendum narodowego, stanowisko tautininków jest ostateczne i kompromisów w danym wypadku być nie może. Na to p. Krupaviczius oświadczył: Wobec tego krikščioniowie będą musieli odwołać swych ludzi z gabinetu ministrów i narządzić się nad dalszym stanowiskiem partji, a mianowicie nad tem, czy partja Ch. D. ma przejść do opozycji, czy też w inny jakiś sposób uzgodnić swe prace z sytuacją wytworzoną.

Jak wiadomo krikščioniowie i u. s. przeszli do stanowczej opozycji.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE, =

"Lietuvos Zinios" o likwidacji
skargi kłajpedzkiej. -

"Lietuvos Zinios" w N. 141 z dn. 8 lipca r. b. zamiesz-
cza artykuł p. t.: "Czy skarga kłajpedzka została zlikwidowana"

Streszczenie:

W wywiadzie z przedstawicielami prasy premier litewski wykazał, że na bieżącej sesji Rady Ligi Narodów skarga kłajpedzka nie została wciągnięta na porządek dzienny trybem formalnym. W myśl interpretacji art. 17 konwencji kłajpedzkiej, ustalonej przez Ligę Narodów w roku ubiegłym skargi na ewentualne pogwałcenie konwencji kłajpedzkiej mogą wpływać przed Radę Ligi Narodów jedynie za pośrednictwem członków Rady.

Według zapewnień premiera litewskiego p. Stfemanna rozminął się ze wspomnianą powyżej procedurą, gdyż poprzestał jedynie na przesłaniu skargi Kłajpedzian na ręce Rady Ligi Narodów, nie zadając sobie fatygi na jej sformułowanie i na wręczenie we własnym imieniu. W związku z tem rząd litewski zaprotestował przeciwko pogwałceniu ustalonej procedury i dlatego skarga kłajpedzian nie była postawiona na porządek dzienny. W powyższym świetle cały proces, jakim przechodziła skarga kłajpedzka na bieżącej sesji Rady Ligi Narodów staje się jasnym. Skarga nie była postawiona na porządek dzienny jedynie wskutek tego że rozminęto się z formalnościami procedury. -

Powstaje jednak kwestja czy skarga kłajpedzka całkiem została na sesji bieżącej zlikwidowana. W danym wypadku prof. Woldemaras zaznaczył na posiedzeniu Rady Ligi Narodów, iż gotów jest wypełnić żądania Kłajpedzian. Kłajpedzianie zaś uskarżali się również na zwleknięcie z rozpisaniem wyborów do Sejmiku oraz na wprowadzenie na obszarze Kłajpedy stanu wojennego. O ile jednak, co się tyczy wyborów sejmikowych, sytuacja dzisiaj się już wyjaśniła, to stan wojenny stoi w dalszym ciągu pod wielkim znakiem zapytania. -

Nie ulega wątpliwości, że prasa niemiecka, nie mówiąc już o samych kłajpedzianach, interpretować będzie oświadczenie premiera litewskiego w Lidze Narodów w tem znaczeniu, że obietnice rządu litewskiego w sprawie poprawy praw politycznych i kulturalnych ludności kłajpedzkiej ma oznaczać również zgodę na zniesienie stanu wojennego. Tymczasem premier litewski w wywiadzie z przedstawicielami prasy wyraźnie podkreślił, że obietnice złożone przez niego na sesji Rady Ligi Narodów w sprawie ochrony praw politycznych obszaru kłajpedzkiego, nie dotyczą zgoła stanu wojennego, gdyż wprowadzenie i skasowanie stanu wojennego jest kwestją ogólną ochrony państwowej, o której nie mogą decydować postanowienia konwencji.

Premier stoi przeto na stanowisku, że ani stan wojenny ani cenzura wojskowa na terytorjum Kłajpedy zniesione nie będą. Czynne zaś będą zarówno cenzura, jak też i stan wojenny nawet podczas wyborów do Sejmiku. Trudno przypuszczać, ażeby Kłajpedzianie byli zadowoleni z takiego stanowiska rządu litewskiego. Interpretując w swoisty sposób oświadczenie premiera litewskiego w Radzie Ligi Narodów Kłajpedzianie niewątpliwie znów skłócą będą skargi do Ligi Narodów. P. Stfemann też jak się należy spodziewać, znów będzie pośredniczył Kłajpedzianom na sesji

jesiennej Rady Ligi Narodów, z tą wszelako różnicą, że nau czony doświadczeniem sesji bieżącej nie ominie się nie miecki minister spraw zagranicznych z formalnościami zwią zanymi z przedłożeniem skargi Radzie Ligi Narodów.

W obliczu powyższych danych jasną staje się rzecz, że trudności rządu litewskiego w stosunku do Kłaj pedy nie tylko się nie zakończyły, lecz właśnie teraz się rozpoczynają. Przedewszystkiem skargi kłajpedzkie dają Niemcom w ręce atut polityczny w ich układach ekonomicz nych z Litwą, które wkrótce mają się rozpocząć. Poza tem skargi kłajpedzkie niewątpliwie mają na celu podsycanie zamiarów nacjonalistów niemieckich, zmierzających do zu pełnego oderwania obszaru Kłajpedy od Litwy.

Naród litewski winien więc podwoić swoją czuj ność.

"L i e t u v i s" o s y t u a c j i w K ł a j p e d z k i z d z i e , -

"Lietuvis" w N. 150 z dnia 9 lipca r. b. Artykuł p. t.:

"W kraju Kłajpedy powraca sytuacja normalna". Streszczenie:

Dnia 7 lipca r. b. magistrat kłajpedzki zdecyd wał się nareszcie na wciągnięcie na listy wyborcze do sej miku kłajpedzkiego Litwinów pochodzenia wielkolitewskiego zamieszkałych na terytorjum Kłajpedy. Nareszcie się koń czą te wielkie nieporozumienia, jakie się w swoim czasie wytworzyły pomiędzy rządem litewskim, a autonomicznymi instytucjami obszaru Kłajpedy ~~prawnie~~ w sprawie praw wybor czych Litwinów, którzy zamieszkując na terytorjum Kłajpe dy pochodzili z Wielkiej Litwy. Nieporozumienia te tak długo utrudniały normalne życie na gruncie kłajpedzkim. Przyczyną tych nieporozumień była zawiść i złość; nieporo zumienia sięgały tak daleko, że nawet w Lidze Narodów mus siano się nimi zajmować.

Wybory do Sejmiku przewidziane są w końcu kwietnia r. b. Gdy się zakończyły nieporozumienia, należy przyjrzeć się bliżej ich przyczynie. Jeżeli chodzi o wzglę dy formalne to stwierdzić należy, że początkiem nieporo zumień była niejednolita interpretacja konwencji kłajpedz kiej oraz ordynacji wyborczej do Sejmiku.

Art. 11-ty konwencji kłajpedzkiej ustala, że wy bory do sejmiku kłajpedzkiego odbywają się według litew skiej ordynacji wyborczej. Ta ostatnia zaś w art. 27 wyraża nie powiada, że "kto przybędzie i zamieszka w danej okoli cy po rozpoczęciu układania list wyborczych, ten może być wciągnięty na listę o ile dostarczy zaświadczenia urzędu gminnego, że został wykreślony z listy wyborczej w owej miejscowości skąd przybył, bądź też że nie został w dawnej miejscowości na listę wyborczą wciągnięty". Ponieważ na Wielkiej Litwie wybory do Sejmiku nie mają miejsca, przeto zrozumiałą jest rzeczą, że każdy, kto się przeniósł na stały pobyt do Kłajpedy winien być wciągnięty na miejsce we listy wyborcze. Mimo tak jasnej sprawy, urzędy samorzą dowe kraju kłajpedzkiego kwestjonować zaczęły prawo i obo wiązek wciągnięcia na listy wyborcze sejmikowe zamieszka łych na terenie Kłajpedy Litwinów, którzy pochodzili z Wielkiej Litwy. -

Właściwie mówiąc samo zainicjowanie podobnego sporu jest bezprawne i niemożliwe, gdyż organy niższe nie mogą przecież wszczynać sporu w sprawie interpretacji ustawy, wydanej przez organy wyższe. Organów niższych, chociaż by nawet autonomicznych pełnić winne to, co drogą ustawową

postanowiły organy wyższe. W związku z tem rząd litewski postąpiłby całkiem prawnie, gdyby jał się odpowiednich kroków zmuszenia do należytej interpretacji ustaw litewskich. Wszelako rząd litewski tego nie uczynił, decydując się na czekanie, zanim samorządy kłajpedzkie z własnej inicjatywy zrozumieją, iż postępują błędnie i błąd swój naprawią. Rząd wyczekiwał i zwlekał z rozpisanem wyborów do Sejmiku zanim nie zostaną w należyty sposób ułożone listy wyborcze na terytorjum Kłajpedy. Przebieg wypadków wykazał, że rząd litewski nie stracił na tem, iż wyczekiwał i jał się środków represyjnych. Nieporozumienia ~~nie~~ zakończyła się w sposób pokojowy. Listy wyborcze do Sejmiku już są układane w sposób należyty, to też i same wybory sejmikowe odbędą się w czasie odpowiednim.

Na obszarze Kłajpedy znów się zaczyna życie normalne. Dawne nieporozumienia przedstawiają dziś jedynie wartość historyczną. Szodziewać się należy, że wielka i mała Litwa przystąpią do współpracy bliższej i na przyszłość nieporozumienia nie będą miały miejsca. Nieporozumienia i zatargi nigdy nie przyniosą korzyści. Obszar Kłajpedy pod względem poziomu kulturalnego prześcignął Wielką Litwę. Wynika to już chociażby z tego, że Kłajpeda wywiera duży stosunkowo wpływ na polityczne życie Litwy. Wszelako ~~nie~~ obszar Kłajpedy możliwości tych nie wyzyskał w sposób odpowiedni.

Wystawa rolniczo-przemysłowa w Kłajpedzie jest pierwszym krokiem do zbliżenia prawdziwego pomiędzy Kłajpedą a Wielką Litwą. Kłajpedzianie zapoznają się z produkcją rolną i przemysłową Litwy i nawiążą z tego tytułu ciasniejsze więzy. Znów rolnicy litewscy będą mogli brać przykład z wyżej stojącego gospodarstwa rolnego w Kłajpedzie. Należy więc spodziewać się, że w przyszłości spory pomiędzy Kłajpedą a Kownem będą zupełnie wykluczone.

"Lietuva" o wystawie rolniczo-przemysłowej w Kłajpedzie.

"Lietuva" N. 153 z dnia 11 lipca r. b. Artykuł p. t.:

"Otwarcie wystawy rolniczo-przemysłowej". - Streszczenie:

Dnia 10 lipca r. b. została przez Prezydenta Republiki Litewskiej p. Smetonę otwarta doroczna wystawa litewska rolniczo-przemysłowa w Kłajpedzie.

Miejsca wystaw litewskich co roku się zmieniają. Były już wystawy w Kownie, w Szawlach, w roku bieżącym zaś w Kłajpedzie. W ten sposób daje się możliwość uczestniczenia w wystawach różnym prowincjom litewskim. Obszar Kłajpedy niewielki wziął udział w tegorocznej wystawie. Jednakże bez porównania większy, aniżeli w wystawach dotychczasowych. Biorąc ogólnie rolnictwo w kraju kłajpedzkim stoi wyżej, aniżeli w innych okolicach Litwy. To też z korzyścią dla rolników z Wielkiej Litwy wystawa w Kłajpedzie da możliwość bliższego zapoznania się z poziomem rolnictwa w Kłajpedzie.

Urządzenie wystawy w Kłajpedzie świadczy o tem że dobro Kłajpedy leży rządowi litewskiemu na sercu nie mniej od dobra innych powiatów. Mimo, że Kłajpeda dość odległa jest od Kowna i od innych ~~większych~~ miast litewskich udzielono jednak Kłajpedzie pierwszeństwa. Przy tej sposobności niepodobna nie zauważyć, że pretensje Kłajpedzian do Litwy centralnej wynikają częstokroć z nieporozumień lub też z nieznajomości faktycznego stanu rzeczy. - Niedawno

postanowili organy wyższe. W związku z tem rząd litewski postąpił cakiem prawnie, gdyż jak się dowiadujemy z krótkim zamieszczeniem do należytym interpretacji ustawy litewskiej, wazelsko rząd litewski nie powinien był decydować się na czekanie zanim asygnaty książęce z własnej inicjatywy przyniosły, iż poprzednie liście i białystyn nagrawie. Rząd wyczerpał i zwlekał z rozpatrzeniem wydatków do belmiku zanim nie zastąpił w należytym sposób wydatków liaty wydatki na trybunom Książęcy. Przepis wydatków wykazał, że rząd litewski nie stracił na tem, iż wyczerpał i jak się środków reparytywnych. Nieporozumienia takich asygnat nie w sposób bieżący, to też i same belmiki nie są uważane w sposób należytym, to też i same wydatki belmiki obchodzą się w czasie odpowiednim. W oparciu książęcy znów się zaczęła życie normalne. Wzrost nieporozumienia przedstawiają białystyn wyczerpał historyczną, zadziwiając się nie tylko, że wielka i na białystyn przedstawia do wadliwych bliźni i na przysięg nieporozumienia nie będą miały miejsca. Nieporozumienia i zaszły nigdy nie przysięg korzystać. Opasły Książęcy pod względem poziomu kulturalnego przedstawia Wielką Litwę. Wynika to już chociażby z tego, że Książęcy wywierają dwukrotnie wpływ na polityczne życie Litwy, wazelsko przez opasły Książęcy możliwości tych nie wykazał w sposób odpowiedni.

Wystawa rolniczo-przemysłowa w Książęcu jest białystyn krokiem do zbliznienia prawdziwego pomiechy Książęcy z Wielką Litwą. Książędzianie zapoznają się z produktem rolniczym i przemysłowym Litwy i nawiązują z tego tytułu bliźni. Litwa rolnicy litewscy będą mogli przedstawić swoje produkty na wystawie w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu.

"Gwarcie wystawy rolniczo-przemysłowej" - Straszanie!

Dnia 10 lipca 1913 roku, w Książęcu, przedstawił się w wystawie rolniczo-przemysłowej w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu. W tym celu należało w przysięgłości spory przedstawić w Książęcu.

pewien przedstawiciel prasy niemieckiej oświadczył, że podczas pobytu jego w Kłajpedzie zdarzyło mu się słyszeć wiele utyskiwań, jakoby rząd centralny nie troszczy się o drogi na obszarze Kłajpedy. Gdy zaś wyjaśniło się, że drogami kłajpedzkimi rząd centralny nie może nawet się zajmować, gdyż należą one do resortu autonomicznych władz Kłajpedy, przedstawiciel ~~wiekx~~ prasy niemieckiej ogromnie się zdziwił, nie chcąc narazie w to wierzyć. Jest to jeden z licznych dowodów ignorancji, jaką Niemcy i całe mnóstwo Kłajpedzian zdradzają w zakresie spraw Kłajpedy. Pogłoski o rzekomym nie troszczeniu się rządu centralnego o Kłajpedę w dużej części pochodzą ze źródeł nieprzyjaznych dla państwa litewskiego usposobionych i tendencyjnych. Kto bowiem obiektywnie chce spojrzeć na stan rzeczy, ten nie może nie zauważyć, że rząd centralny troszczy się o sprawy Kłajpedy w większym nawet stopniu, aniżeli o sprawy jakiejkolwiek innej prowincji. Ufać należy, że tegoroczna wystawa rolniczo-przemysłowa w Kłajpedzie w dużej mierze się przyczyni do zbliżenia Kłajpedy z Wielką Litwą. Kłajpedzianom o ile tylko zechcą będą mieli sposobność bliższego zapoznania się z odwiedzającymi wystawę działaczami litewskimi, organizacjami i t.d. Szczególnie ważną jest rzeczą, ażeby wzajemnie się zapoznali i weszli ze sobą w bliższe stosunki rolnicy obu krajów, stanowiący większość ludności zarówno na obszarze Kłajpedy, jak też na terytorjum Wielkiej Litwy. Wówczas bowiem podjęłoby się ciemnym żywiołom i płatnym agitatorom na gruncie kłajpedzkim możność oczerniania w oczach Kłajpedy Litwy, jako kraju nawpół dzikiego.

Wracając do wystawy nie podobna nie podkreślić że jest ona nową wskazówką ekonomicznego i kulturalnego dźwignania się Litwy. Kto miał sposobność odwiedzenia ~~danx~~ wszystkich dorocznych wystaw litewskich, ten musi przyznać, że wystawy co roku wykazują coraz to wyższy poziom gospodarczy kraju. Wystawa tegoroczna w zestawieniu z wystawą pierwszą świadczy, jak daleko posunęła się Litwa naprzód. Z gruzów i popiołów powojennych i pokupacyjnych bez żadnej postronnej pomocy dźwignęła się Litwa gospodarczo i wciąż się pod tym względem doskonali. Tegoroczna wystawa powinna więcej niż jakakolwiek inna wzbudzić w Litwinach ~~nażanżanżan~~ zaufanie we własne siły, w potęgę pracy i oszczędności, wzbudzić ufność w jasną przyszłość

VII. E M I G R A C J A ,

Ruch emigracyjny na Litwie . -

"Lietuvos Ukis" N. 7 /58/ t. V, z lipca r. b. Artykuł p. t
 "Emigracja i jej znaczenie w życiu gospodarczym narodu", Stre-
 szczenie:

W ostatnich czasach nie bez przyczyny wiele się na Litwie pisze i mówi o emigracji i jej szkodliwości dla kraju. Podczas bowiem, gdy w 1925 roku departament ochrony obywatelskiej w ciągu całego roku wydał zaledwie 1019 wiz emigrantom, w ciągu 1926 roku wydanobjuż 6,585 wiz, zaś w ciągu 4-ch pierwszych miesięcy 1927 roku aż 5,780 wiz. O ile emigracja w takim tempie posuwać się będzie dalej, to w roku bieżącym wyemigruje conajmniej 20 tysięcy osób t. zn. około 80% rocznego przyrostu naturalnego ludności. Mając zaś na względzie, że do krajów emigrują zwykle naj- silniejsi i najzdrowsi ludzie, ekonomiczna wartość emi- grantów w zestawieniu z tymi, ~~kt~~ co pozostają w kraju bę- dzie jeszcze większa. Zrozumiałem jest przeto zaniepokoje- nie w sprawie wzrostu emigracji. Ekonomiczny dobrobyt naro- du nie może się podnosić, o ile cały niemal przyrost ludnoś- ci ma emigrować.

Ruch emigracyjny na Litwie nie jest rzeczą no- wą. Tak np: według danych statystycznych w 1897 roku za- mieszkowało w guberniach rosyjskich 160,000 osób pocho- dzących z gub. Kowieńskiej, 140,000 z gub. Wileńskiej i 120,000 z Grodzieńskiej, łącznie 420,000. Niezależnie od te- go do samych Stanów Zjedn. Am. Półn. emigrowało przed woj- ną około 15 - 25,000 Litwinów, nie licząc emigrantów z Litwy innych narodowości. W ciągu 15 lat emigracja litew- ska do Ameryki pochłonięła przeszło 252,000 ludzi w tej liczbie 170,000 /68%/ mężczyzn i 228,000 /90%/ osób w wie- ku 14 - 45 lat, to znaczy w samym rozkwicie sił. W 1899 roku przybyło do Stanów Zjedn. Am. Półn. 6,858 Litwinów, w tem 5,991 mężczyzn i 1,567 kobiet; w 1900 roku - 10,311 Litwi- nów, w czem 7,683 mężczyzn i 2,628 kobiet, 1901 roku 8,865 Litwinów, w cze 6,499 mężczyzn i 2,366 kobiet, 1902 r. - 11,629 Litwinów w tem 8,576 mężczyzn i 3,053 kobiet, w 1903 r. 14,432 Litwinów w tem 10,721 mężczyzn i 3,711 ko- biet, 1904 r. 12,780 w czem 8,854 mężczyzn i 3,926 kobiet, 1905 r. - 18,604 Litwinów, w czem 13,842 mężczyzna i 4,752 kobiet, w 1906 r. - 14,257 Litwinów w czem 9,429 mężczyzn i 4828 kobiet, 1907 r. 25,884 Litwinów w czem 18,716 mężczyzn i 7,168 kobiet, w 1908 r. 13,720 w czem 8,522 mężczyzn i 5,198 kobiet, 1909 r. 15,254 Litwinów w czem 10,254 mężczyzna i 4,970 kobiet, 1910 r. 22,714 Litwi- nów, w czem 15,360 mężczyzn i 7,354 kobiet, 1911 r. 17,027 Litwinów w czem 10,473 i 6,554 kobiet, 1912 r. 14,078 Litwinów w czem 8,998 mężczyzn i 5,980 kobiet, w 1913 r. 24,647 Litwinów, w czem 16,069 mężczyzn i 8,578 kobiet, 1914 rok 21,584 Litwinów, w czem 12,282 mężczyzn, i 9,302 kobiet. Łącznie w ciągu wspomnianych 15 lat przyby- ło do Ameryki 552,594 Litwinów, w czem 170,699 mężczyzn i 81,895 kobiet. - Powyższe dane wskazują wyraźnie, że przedwo- jenna emigracja z Litwy obejmująca samych Litwinów była znacznie większa, aniżeli obema emigracja z Litwy bez róż- nicy narodowości. O ile bowiem przed wojną emigrowało prze- ciętnie do Ameryki po 16,000 samych Litwinów, to obecnie cyfry ta jest znacznie niższą i obejmuje inne narodowości. Emigracja z Litwy powojennej nie powinna być uważana za j- jakiś nowy objaw, a tylko za kontynuację emigracji dawniej- szej. -

Emigracja obecna może się wydawać katastrofalną jedynie dla tych, którzy o objawach życia litewskiego sądzą na podstawie danych statystycznych lat ostatnich. Należy przecież pamiętać, że w okresie wielkiej wojny emigracja bynajmniej nie dlatego się wstrzymała, ażeby miałaby być usunięte jej przyczyny, a tylko wskutek tego, że niepodobniństwem było przedostać się do Stanów Zjedn. Tem się też tłumaczy, że po 1914 roku emigracja litewska do Ameryki zmalała gwałtownie niemal o 95%. Nie było to objawem normalnym, jak to już zresztą powyżej się zaznaczyło.

W okresie 1908 - 1925 rok reemigrowało do Stanów Zjedn. Am. Półn. 25,4% Litwinów, a więc zaledwie czwarta część, podczas gdy 3/4 pozostała na obczyźnie na wieczne czasy. Strata dla narodu, jaka z tego powodu wynikła wyniosła dla Litwy we wspomnianym okresie 2,8% /emigracja netto /.

Mówiąc o przyczynach emigracji z Litwy szukać ich należy przede wszystkim w przyrodzonych warunkach życia na Litwie. Obecnie na 1-km. kw. zamieszkuje na Litwie niemal 40 ludzi, podczas gdy przeciętne zaludnienie Europy wynosi 45 ludzi na km-kw. Litwa pod względem gęstości zaludnienia stoi wyżej od Estonji, Finlandji, Norwegji i t.d. Tem niemniej jednak Litwa należy do kraju dość rzadko zaludnionego. Zdawałoby się więc napozór, że rzadkość zaludnienia ułatwiałaby na Litwie walkę o byt, wszelako warunki bytowania są na Litwie jeszcze zbyt ciężkie, ażeby mogły zachęcać do gęstszego osiadania. Możliwem do osiągnięcia byłoby to jedynie wtedy, gdyby poziom gospodarczy Litwy stał na wysokości chociażby Danji, zbliżonej do Litwy pod względem warunków naturalnych.

Błędem byłoby usiłowanie nagłego zatrzymania emigracji przed uprzedniem podniesieniem warunków życia na Litwie. Jedynie stopniowo da się osiągnąć zahamowanie emigracji do czego zmierzać należy dwiema drogami: 1/ dążenie do ~~znaczącej części~~ wytworzenia na Litwie najdogodniejszych warunków bytowania i 2/ ochrona emigrantów litewskich zagranicą przed wynarodowieniem tak ażeby Litwini emigrowali do obcych krajów nie w celu osiadania tam na stałe, a tylko na zarobki czasowe.

K o m u n i k a t u r n z ę d o w y "L i e t u v y" o
e m i g r a c j i , d o B r a z y l j i , -

"Lietuva" N. 154 z 12 lipca r. b. Streszczenie:

Codziennie wyjeżdża do Brazylii przeciętnie około 40 ludzi z Litwy: w kwietniu cyfra ta wynosiła około 60 ludzi, zaś w maju nawet około 80. Emigracja zmniejsza się z kilku przyczyn: 1/ z racji zakazu namawiania ludności do wyjazdu za ocean, 2/ z racji bardziej ostrej kontroli nad działalnością biur emigracyjnych celem zapobieżenia wyzyskowi emigrantów, 3/ z racji lata i nadziei na lepsze urodzaje niż w roku ubiegłym, 4/ wskutek nawoływania prasy litewskiej i niezbyt zachęcających obrazów z życia emigracyjnego w Brazylii. Walka z emigracją toczyć się będzie w dalszym ciągu. Rzecz zrozumiała jednak, że drogą sztucznych policyjnych środków niepodobna będzie w zupełności zapobiec emigracji, która ustanie dopiero wówczas, gdy ulegnie naprawie stan gospodarczy kraju. Obecny rząd dokłada poważnych wysiłków, ażeby stan gospodarczy kraju podnieść jak najwyżej.

X. KRONIKA . a/Zagraniczna,-

Rokowania litewsko-niemieckie . - Prasa litewska podaje, iż rokowania ekonomiczne pomiędzy Litwą a Niemcami odbędą się około 20 lipca. Oficjalnym przedstawicielem litewskiej delegacji będzie p. Sidzikauskas, układami jednak będzie kierował dr. Karvialis.-

Zaprzeczenie przez Eltę pogłosko-
seka o porozumieniu polsko-litew-
skim . - Litewska agencja telegraficzna zaprzecza pogłoskom
podanym przez prasę niemiecką, jakoby między Polską a Litwą toczy-
ły się rokowania w sprawie nawiązania stosunków politycznych.
Wiadomości te nie odpowiadają prawdzie - pomiędzy rządem polskim
a rządem litewskim nie odbywają się żadne rokowania.-

Kongres zbliżenia litewsko-łotew-
skiego . Dnia 15 - 17 lipca r.b. w Kłajpedzie odbędzie się
VI-ty kongres zbliżenia litewsko-łotewskiego.-

b/ Kronika wewnętrzna,-

Polecenie cenzury nazywania Kow-
na - Kaunasem . Cenzura litewska wydała zarządzenie
polskiej, niemieckiej, rosyjskiej i żydowskiej prasie, aby nie uży-
wała już słowa Kowno lecz - Kaunas.-

Podróż Prezydenta Państwa . - Dnia 7 lip-
ca o godz. 8 rano Prezydent Państwa p. Smetona w towarzystwie szefa
swej kancelarii Bielskisa, naczelnego dowódcy armji gen. Żukauska-
sa, naczelnika sztabu generalnego Daukantasa udał się samochodem
w dłuższą podróż na prowincję-Prezydent odwiedzi Kłajpedę, gdzie
otworzy wystawę oraz Żmudź, Telsze, Kretyngę, Połagę, Szkudy, Mosia-
dy, Dorbiany oraz cały szereg mniejszych miasteczek i wsi. Z pow-
rotem Prezydent przybędzie do Kaunasa 19 lipca.-

Zjazd młodzieży postępowej . - Dnia
24 i 25 lipca ma się odbyć w Kaunasie zjazd m litewskiej młodzieży
postępowej.-

c/Kronika z zakresu spraw mniejszościowych,-

Zbeczesczenie cmentarza żydow-
skiego w Pilwiszkach . - Z Kowna donoszą:
Komendant policji w miasteczku Pilwiszki przy Kownie wydał za-
rządzenie, aby zwać do połowy cmentarz żydowski, który znajdu-
je się przy miasteczku celem utworzenia alei spacerowej w owem
miejscu. Policja wykonała to w sposób iście barbarzyński, prawie
wszystkie nadgroby zostały zniszczone, kości nieboszczyków po-
rozrzucane są na sąsiednich polach. Ludność żydowska kilkakrotnie
interwenjowała u wyższych władz administracyjnych, aby nie bez-
czeszczone grobów żydowskich, lecz bez skutku. Rabin m. Pilwiszek
ogłosił post publiczny dla całej ludności żydowskiej. Kilka set. osób
rodzin żydowskich w bożnicach opłakiwało zmarłych, którym zakło-
cono spokój wieczysty i których zbezczeszczone.-

Polskie gimnazja specjalne . - W kwietni-
niu i maju r.b. w zarządzie głównym T-wa "Pochodnia" odbyły się
narady przy udziale przedstawicieli tow. oświatowych, dyrektorów
gimnazjów i delegatów Komitetów Rodzicielskich, polskich szkół
średnich. W wyniku tych narad, jak wiadomo sformułowano wniosek
zmierzający do tego, że istniejące w Litwie gimnazja polskie win-
ne być bardziej dostosowane do wymagań życia praktycznego. Kon-
kretnie chodziłoby o pozostawienie niewięcej jak jednego gimna-
zjum humanistycznego, jednego realnego, zaś o przekształcenie
jednego humanistycznego na gimnazjum rolnicze i drugiego na gin-
nazjum ekonomiczno-komercyjne.-

Ostatnio odbyło się posiedzenie rady T-wa "Pochodnia", w którym zrzeszone są wszystkie polskie towarzystwa kulturalno-oświatowe. Rada "Pochodni" zaakceptowała wnioski narad wiosennych i upoważniła zarząd główny do ich realizacji. Dowiadujemy się obecnie, że powyższe zamierzenia naszych kół oświatowych były bardzo przychylnie przyjęte przez pp. Ministrów oświaty i rolnictwa. Jest więc nadzieja, że jeszcze z początkiem roku szkolnego 1927/28 uda się poszczególnym towarzystwom oświatowym wprowadzić w ich gimnazjach pierwsze równoległe klasy nowych specjalnych odgałęzień.-

d/ Wronika Kłajpedzka.-

Z K ł a j p e d y . - "Rigasche Rundschau" donosi z Kłajpedy, iż w przeddzień otwarcia litewskiej wystawy przemysłowo-rolnej w Kłajpedzie rozegrały się tam wypadki, które wywarły w kołach politycznych Kłajpedy silne wzburzenie. Kłajpedzkie koła gospodarcze ogłosiły bojkot wystawy na znak protestu przeciwko dalszemu utrzymaniu stanu wojennego na obszarze Kłajpedy. Dopiero w ostatniej chwili na wiadomość, że na otwarciu wystawy obecny będzie Prezydent Smetona zaniechano tego drastycznego środka.- Władze litewskie odmówiły wizy wyjazdowej korespondentowi "Koeln Allg. Ztg" z powodu wrogiego stanowiska tego dziennika względem Litwy. W odpowiedzi związek prasy niemieckiej odwołał specjalnych korespondentów niemieckich z Kłajpedy i postanowił zamieszczać w prasie tylko krótkie notatki o wystawie. Prasa kłajpedzka i kierownicze koła polityczne postanowiły zająć ~~kiekwnixxx~~ narażenie stanowisko wyćzekujące. Sytuacja zaostrzyła się na wiadomość o aresztowaniu naczelnego redaktora "M. Rundschau" na skutek ukazania się pustego miejsca z powodu skreślenia przez cenzurę Obecna przepisy litewskie nakazują wypełnienie skreślonych ustępów nowym materiałem. Na znak protestu "em. Dampfboot" postanowiła nie zamieszczać z wystawy żadnych sprawozdań. Naprężenie ustało dopiero po wypuszczeniu na wolność aresztowanego redaktora. Władze litewskie na czele z prezydentem Smetoną były bardzo licznie reprezentowane na wystawie. Smetona wygłosił mowę, w której wyraża nadzieję, że współpraca na polu gospodarczym wywrze korzystny wpływ także i na inne dziedziny.-

U s t ę p s t w o N i e m i e c w o b e c L i t w y . - "Taegliche Rundschau" potwierdza wiadomość, że generalny konsul niemiecki w Kłajpedzie dr. Mudra zostanie niebawem z tego stanowiska odwołany. Dziennik przypomina, że dr. Mudra był oddawna zaciekłe zwalczany przez nacjonalistów litewskich, którzy domagali się ustawicznie jego odwołania. Rząd niemiecki ze względu na krytyczną sytuację w stosunkach litewsko-niemieckich nie mógł zadośćuczynić temu żądaniu, obecnie jednak, kiedy stosunki między Rzeszą a Litwą zaczynają przybierać charakter normalny, rząd Rzeszy przychylił się do żądania litewskiego, tembardziej, że sam dr. Mudra życzył sobie przeniesienia na inne stanowisko.-

e/ Kronika gospodarcza.-

S t a t y s t y k a t r a n z y t u z a k w i e c i e Ń
Według danych Centralnego Biura Statystycznego w kwietniu r. b. przewieziono tranzytem przez Litwę 46544,6 tonn rozmaitych towarów, w tej liczbie z Anglii do Niemiec przez komorę celną w Ruśni 26,507 tonn węgla. Najwięcej towarów tranzytowych nadeszło z Niemiec - 15,885 tonn, następnie z Rosji Sowieckiej - 3,963,7 tonn i w końcu z Łotwy - 189 tonn. /E/,-

